

คำวินิจฉัยชี้ขาดความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลัง ของคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน

ที่ วค ๘/๒๕๕๗ วันที่ ๑๘ เดือน เมษายน พุทธศักราช ๒๕๕๗

ตำแหน่ง และหน่วยงานที่สังกัดของคู่กรณีขณะกระทำความผิด

คู่กรณี หัวหน้าส่วนการคลัง

สังกัด องค์การบริหารส่วนตำบล

เรื่อง การรับเงินและการนำส่งเงินขององค์การบริหารส่วนตำบล ไม่ถูกต้องตามระเบียบของทางราชการ

คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินได้รับเรื่องความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลังซึ่งคณะกรรมการวินัยทางงบประมาณและการคลังได้พิจารณาและมีมติแล้ว เพื่อพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดตามอำนาจหน้าที่ โดยพิจารณาจากข้อเท็จจริงจากสำนวน บันทึกสรุปสำนวนของเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบสำนวน และรายงานการพิจารณาความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลังของคณะกรรมการวินัยทางงบประมาณและการคลังแล้ว ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า

คู่กรณีปฏิบัติงานที่องค์การบริหารส่วนตำบล ในตำแหน่งหัวหน้าส่วนการคลัง ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบล ที่ ๘/๒๕๔๐ ลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๔๐ มีหน้าที่เกี่ยวกับการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และงานเกี่ยวกับการเงินการบัญชี ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงินและการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๕ (๑๐) และได้รับแต่งตั้งเป็นเจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่รับจ่ายเงิน ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบล ที่ ๕/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๐ ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการเก็บรักษาเงิน ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบล ที่ ๑/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๔๙ และได้รับแต่งตั้งเป็นประธานกรรมการเก็บรักษาเงิน ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบล ที่ ๑/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๐

ในปีงบประมาณ ๒๕๕๐ - ๒๕๕๑ ระหว่างวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๔๙ ถึงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๑ คู่กรณีในขณะดำรงตำแหน่งหัวหน้าส่วนการคลัง ได้รับชำระเงินจากลูกหนี้ตามสัญญาออมเงินทุนโครงการเศรษฐกิจชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบล ตามสัญญาออมเงินฯ เลขที่ ๗/๒๕๔๔ ลงวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๔๔ สัญญาออมเงินฯ เลขที่ ๙/๒๕๔๔ ลงวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๔๔ และสัญญาออมเงินฯ เลขที่ ๑๑/๒๕๔๔ ลงวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๔๔ รวม ๑๓ ครั้ง เป็นเงินทั้งสิ้น ๖๗,๗๕๕ บาท โดยมีรายละเอียด ดังนี้

๑. วันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๔๙ ได้รับเงินจากนาย ส. ชำระหนี้ตามสัญญาออมเงินฯ เลขที่ ๙/๒๕๔๔ จำนวน ๔,๑๒๕ บาท

๒. วันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๙ ได้รับเงินจากนาย ว. ชำระหนี้ตามสัญญาออมเงินฯ เลขที่ ๗/๒๕๔๔ จำนวน ๕,๑๘๑ บาท

๓. วันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๙ ได้รับเงินจากนาง ป. ชำระหนี้ตามสัญญาออมเงินฯ เลขที่ ๗/๒๕๔๔ จำนวน ๗,๑๘๑ บาท

๔. วันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๔๙ ได้รับเงินจากนาง ห. ชำระหนี้ตามสัญญาออมเงินฯ เลขที่ ๗/๒๕๔๔ จำนวน ๒,๑๘๑ บาท

๕. วันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๔๙ ได้รับเงินจากนาง ม. ชำระหนี้ตามสัญญาออมเงินฯ เลขที่ ๗/๒๕๔๔ จำนวน ๕,๑๘๑ บาท

๖. วันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๙ ได้รับเงินจากนาย ท. ชำระหนี้ตามสัญญาออมเงินฯ เลขที่ ๗/๒๕๔๔ จำนวน ๓,๐๐๐ บาท

๗. วันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๙ ได้รับเงินจากนาง ค. ชำระหนี้ตามสัญญาออมเงินฯ เลขที่ ๗/๒๕๔๔ จำนวน ๒,๐๐๐ บาท

๘. วันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๙ ได้รับเงินจากนาย ท. ชำระหนี้ตามสัญญาออมเงินฯ เลขที่ ๗/๒๕๔๔ จำนวน ๘,๐๐๐ บาท

๙. วันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๔๙ ได้รับเงินจากนาย พ. ชำระหนี้ตามสัญญาออมเงินฯ เลขที่ ๙/๒๕๔๔ จำนวน ๒,๖๘๘ บาท

๑๐. วันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๐ ได้รับเงินจากนาย บ. ชำระหนี้ตามสัญญาออมเงินฯ เลขที่ ๑๑/๒๕๔๔ จำนวน ๑๒,๕๐๐ บาท

๑๑. วันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๐ ได้รับเงินจากนาย ท. ชำระหนี้ตามสัญญาออมเงินฯ เลขที่ ๗/๒๕๔๔ จำนวน ๖,๖๖๐ บาท

๑๒. วันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๐ ได้รับเงินจาก นาย ร. ชำระหนี้ตามสัญญาออมเงินฯ เลขที่ ๙/๒๕๔๔ จำนวน ๗,๐๙๘ บาท

๑๓. วันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๑ ได้รับเงินจากนาง ห. ชำระหนี้ตามสัญญาออมเงินฯ เลขที่ ๗/๒๕๔๔ จำนวน ๒,๐๐๐ บาท

การรับชำระหนี้ทั้ง ๑๓ ครั้ง คู่กรณีไม่ได้เบิกใบเสร็จรับเงินของทางราชการให้เป็นหลักฐานการรับเงิน โดยออกเป็นใบสำคัญรับเงินให้แทน และการรับเงินจำนวนดังกล่าวไม่ได้บันทึกเงินที่ได้รับในสมุดเงินสดภายในวันที่ได้รับเงิน รวมทั้งไม่ได้นำเงินที่ได้รับทั้งจำนวนนำฝากธนาคารบัญชีเงินทุนโครงการเศรษฐกิจชุมชนองค์การบริหารส่วนตำบล บัญชีที่ ๒ เลขที่บัญชี ๑๓๘-๒-xxxx-๙ และไม่ได้ส่งมอบเงินต่อคณะกรรมการเก็บรักษาเงินเพื่อนำเงินเข้าเก็บรักษาไว้ในตู้নিরক্ষขององค์การบริหารส่วนตำบลเมื่อสิ้นเวลารับจ่ายเงินในแต่ละวัน โดยเก็บรักษาเงินไว้ที่บ้านของคู่กรณี

คู่กรณีชี้แจงว่า เงินทุนโครงการเศรษฐกิจชุมชนเป็นเงินอุดหนุนเฉพาะกิจซึ่งเป็นเงินงบประมาณ และทราบว่าเมื่อได้รับชำระหนี้จากลูกหนี้ตามสัญญาออมเงินทุนโครงการเศรษฐกิจชุมชน จะต้องถือปฏิบัติให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม แต่กรณีการรับชำระหนี้จากลูกหนี้ตามสัญญาออมเงินทุนโครงการเศรษฐกิจชุมชน ทั้ง ๓ สัญญา รวม ๑๓ ครั้ง ที่ไม่ได้เบิกใบเสร็จรับเงินให้เป็นหลักฐานการรับเงิน โดยออกเป็นใบสำคัญรับเงินให้แทน เนื่องจากคู่กรณีไม่มั่นใจและเกิดความลังเลสงสัยในการปฏิบัติตามสัญญาออมเงิน ซึ่งในสัญญาระบุว่าเมื่อครบกำหนดงวดชำระหนี้ในแต่ละงวด ให้ผู้มีชื่อในสัญญาออมเงิน ซึ่งเป็นประธานกลุ่ม เป็นตัวแทนทั้งทำสัญญากู้ยืมเงินและนำเงินจากสมาชิกไปชำระหนี้แทนสมาชิกในแต่ละงวดๆ ละ ๒๐,๐๐๐ บาท จนครบ ๕ งวด ตามที่กำหนดไว้ในสัญญาแล้ว จึงให้เจ้าหน้าที่เบิกใบเสร็จรับเงินเก็บไว้เป็นหลักฐาน แต่การชำระหนี้ของทั้ง ๓ สัญญา ผู้กู้ยืมชำระหนี้งวดที่ ๑ และผิคนัดชำระหนี้มาตลอด จนกระทั่งงวดที่ ๕ งวดสุดท้าย จึงได้มีการนำเงินมาชำระ และบางส่วนนำเงินมาชำระเมื่อล่วงเลยกำหนดเวลาตามสัญญาแล้ว การชำระหนี้ดังกล่าวลูกหนี้ไม่ได้ปฏิบัติตามสัญญาออมเงินทุนโครงการเศรษฐกิจชุมชน ข้อ ๓ (ผู้ยืมสัญญาว่า ส่งใช้เงินคืนจำนวน ๕ งวด งวดละ ๒๐,๐๐๐ บาท) แต่เป็นการชำระหนี้เป็นรายบุคคล ซึ่งไม่ทราบว่าบุคคลดังกล่าว เป็นผู้ลงลายมือชื่อผู้ยืมในสัญญาออมหรือไม่ ผู้กู้ยืมที่เป็นสมาชิกในกลุ่มบางคนนำเงินมาชำระหนี้ด้วยตนเอง บางคนมอบให้ผู้อื่นมาชำระแทน บางคนไม่สามารถ

ชำระหนี้ได้ สมาชิกแต่ละคนชำระหนี้จำนวนไม่เท่ากัน และจำนวนเงินที่นำมาชำระหนี้ไม่ครบตามที่กำหนดไว้ในสัญญา นอกจากนี้มีสมาชิกบางคนได้มาปรึกษาขอให้รับเงินเพื่อเก็บไว้รอรวบรวมจากสมาชิกอื่นที่ยังไม่ส่งใช้หนี้ หากปฏิเสธการรับเงินเกรงว่าผู้ยืมจะไม่นำส่งเงินยืมอีก เพราะถือว่าได้มาส่งใช้หนี้แล้วแต่เจ้าหน้าที่ไม่ยอมรับ ทำให้องค์การบริหารส่วนตำบลไม่ได้รับชำระหนี้และอาจเกิดความเสียหายได้ จึงได้ตัดสินใจรับเงินไว้ และออกใบสำคัญรับเงินไว้เป็นหลักฐาน เมื่อกลุ่มใดส่งเงินครบ ๒๐,๐๐๐ บาท จึงจะออกใบเสร็จรับเงิน นำเงินฝากเข้าบัญชีธนาคาร และบันทึกบัญชีตามระเบียบต่อไป อย่างไรก็ตามในขณะนั้นยังไม่มีเจ้าหน้าที่รับผิดชอบงานในแต่ละตำแหน่ง จึงไม่มีเวลาตรวจสอบว่าผู้ที่นำเงินมาชำระเป็นผู้ยืมในสัญญาหรือไม่ หรือเป็นผู้ยืมร่วมกับกลุ่มหรือไม่ และเงินที่ชำระมียอดครบตามจำนวนในสัญญาหรือไม่ เงินทุนโครงการเศรษฐกิจชุมชน ข้อ ๓ แล้วหรือไม่ สำหรับใบสำคัญรับเงินที่ออกให้เป็นหลักฐานการรับเงินดังกล่าว ได้ออกตามข้อยกเว้นของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงินและการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ หมวด ๒ ข้อ ๙ แต่องค์การบริหารส่วนตำบลไม่ได้จัดให้มีการควบคุมจำนวนที่รับจ่ายในทำนองเดียวกับใบเสร็จรับเงินแต่อย่างใด

สาเหตุที่มีการนำเงินทั้งหมดไปเก็บรักษาไว้ที่บ้านโดยไม่ได้ส่งมอบเงินต่อคณะกรรมการเก็บรักษาเงินเพื่อเก็บรักษาไว้ในตู้নিরภัย เนื่องจากคณะกรรมการเก็บรักษาเงินไม่ได้อยู่พร้อมเพรียงกัน กุญแจตู้নিরภัยมีชุดเดียว และที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลในตอนนั้นมีสภาพทรุดโทรมไม่ปลอดภัย เพราะใช้อาคารสภาตำบลหลังเก่าเป็นที่ทำงาน มีอายุเก่าแก่และทรุดโทรม ประตูหน้าต่างชำรุดเสียหายไม่มั่นคงแข็งแรง มีประวัติโจรผู้ร้ายจัดแะแต่ยังไม่มีทรัพย์สินเสียหายหรือถูกขโมยไป ในช่วงแรกได้เก็บรักษาเงินไว้ที่องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นระยะเวลานานเกือบ ๑ ปี จึงได้นำเงินไปเก็บไว้ที่บ้านเพราะมีความปลอดภัยมากกว่า แต่ไม่ได้นำเงินจำนวนดังกล่าวไปใช้จ่ายแต่อย่างใด หลังจากเก็บรักษาเงินไว้ที่บ้านเป็นระยะเวลาไม่ถึง ๖ เดือน ผู้ตรวจสอบก็เข้ามาตรวจสอบ ส่วนกรณีที่ไม่ได้นำเงินทั้งหมดเข้าฝากธนาคารบัญชีเงินทุนโครงการเศรษฐกิจชุมชน องค์การบริหารส่วนตำบล บัญชีที่ ๒ เลขที่บัญชี ๑๓๘-๒-xxxx-๙ ภายในระยะเวลาที่ระเบียบกำหนดไว้ คู่กรณีชี้แจงว่า ธนาคารที่เปิดบัญชีเงินทุนโครงการเศรษฐกิจชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบล ตั้งอยู่ที่อำเภอ บ. องค์การบริหารส่วนตำบล ตั้งอยู่ที่อำเภอ น. และการชำระหนี้ดังกล่าวไม่เป็นไปตามสัญญาเงิน จึงไม่ได้ดำเนินการตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กล่าวคือ ยังไม่ถือว่าเป็นเงินชำระหนี้ตามสัญญาเงินฯ จึงยังไม่ได้ออกใบเสร็จรับเงินขององค์การบริหารส่วนตำบล ไม่ได้นำเงินฝากธนาคาร และเป็นสาเหตุให้ไม่ได้บันทึกบัญชีเป็นปัจจุบัน

คู่กรณีได้นำเงินส่งคืนให้กับองค์การบริหารส่วนตำบล เมื่อวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๓ และวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๓ ภายหลังเจ้าหน้าที่ของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเข้าตรวจสอบการเงินทั่วไปขององค์การบริหารส่วนตำบล ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๓ โดยได้มีการออกใบเสร็จรับเงิน ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๓ และวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๓ ให้กับประธานกลุ่มไว้เป็นหลักฐาน และคู่กรณียอมรับว่าการกระทำในครั้งนี้ไม่ถูกต้องตามระเบียบ แต่เพราะความด้อยประสิทธิภาพ เพิ่งเข้ารับราชการและทำหน้าที่ในตำแหน่งนี้เป็นครั้งแรก และไม่มีผู้ร่วมรับผิดชอบโครงการ ประการสำคัญไม่มีบุคลากรในหน่วยงานที่มีประสิทธิภาพที่สามารถให้คำปรึกษาได้ จึงเกิดปัญหานี้ขึ้น

คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ได้พิเคราะห์ข้อเท็จจริงตามพยานหลักฐานที่ปรากฏในสำนวนประกอบข้อกฎหมายแล้วเห็นว่า มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัย รวม ๓ ประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่ ๑ คู่กรณีเป็นเจ้าของหน้าที่มีหน้าที่จัดเก็บเงินหรือรับชำระเงิน ได้รับชำระเงินแล้วไม่ทำหลักฐานการรับเงินหรือไม่ออกหลักฐานหรือใบเสร็จรับเงินให้แก่ผู้ชำระเงิน และเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า คู่กรณีดำรงตำแหน่งหัวหน้าส่วนการคลัง สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบล ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบล ที่ ๘/๒๕๔๐ ลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๔๐ จึงถือได้ว่าคู่กรณีเป็นเจ้าของหน้าที่ตามคำนิยามที่กำหนดไว้ในระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๓ เมื่อระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๕ (๑๐) ได้กำหนดให้ “หัวหน้าหน่วยงานคลัง” มีหน้าที่เกี่ยวกับการรับเงิน ประกอบกับคู่กรณีได้รับแต่งตั้งให้เป็นเจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่รับจ่ายเงิน ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบล ที่ ๕/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๐ จึงถือได้ว่าคู่กรณีเป็นเจ้าของหน้าที่มีหน้าที่จัดเก็บเงินหรือรับชำระเงินตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๑๙ แล้ว

มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า คู่กรณีได้รับชำระเงินแล้วจงใจไม่ทำหลักฐานการรับเงินหรือไม่ออกใบเสร็จรับเงินให้แก่ผู้ชำระเงิน และเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงินและการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๙ กำหนดว่า การรับเงินให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นออกใบเสร็จรับเงินให้แก่ผู้ชำระเงินทุกครั้ง เว้นแต่การรับเงินที่มีเอกสารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระบุจำนวนเงินที่ชำระอันมีลักษณะเช่นเดียวกับใบเสร็จรับเงิน ซึ่งเอกสารดังกล่าวจะต้องมีการควบคุมจำนวนที่รับจ่ายทำนองเดียวกับใบเสร็จรับเงิน

เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่า คู่กรณีได้รับชำระเงินจากลูกหนี้ตามสัญญายืมเงินทุนโครงการเศรษฐกิจชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบล ระหว่างวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๔๙ ถึงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๑ รวม ๑๓ ครั้ง เป็นเงิน ๖๗,๗๙๕ บาท คู่กรณีมีหน้าที่ออกใบเสร็จรับเงินให้ลูกหนี้เพื่อเป็นหลักฐานการชำระเงิน แต่คู่กรณีกลับออกเป็นใบสำคัญรับเงินให้แทน การที่คู่กรณีชี้แจงว่าได้ออกใบสำคัญรับเงินให้แทนตามข้อยกเว้นของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๙ นั้น เห็นว่ายังไม่พยานักเพียงพอที่จะรับฟังได้ เนื่องจากใบสำคัญรับเงินที่คู่กรณีนำมาใช้มิใช่เอกสารที่ใช้สำหรับการรับเงินขององค์การบริหารส่วนตำบลที่มีการควบคุมจำนวนที่รับจ่ายในทำนองเดียวกับใบเสร็จรับเงิน จึงมิใช่เอกสารการรับเงินที่ถูกต้องของทางราชการ และการที่คู่กรณีชี้แจงว่าไม่มั่นใจและเกิดความลังเลสงสัยในการปฏิบัติตามสัญญายืมเงินซึ่งในสัญญาระบุว่าเมื่อครบกำหนดงวดชำระหนี้ในแต่ละงวด ให้ผู้มีชื่อยืมในสัญญายืมเงินซึ่งเป็นประธานกลุ่มเป็นตัวแทนทั้งในการทำสัญญากู้ยืมเงินและชำระหนี้แทนสมาชิกจนครบ ๕ งวดๆ ละ ๒๐,๐๐๐ บาท แล้วจึงให้เจ้าหน้าที่ออกใบเสร็จรับเงินเก็บไว้เป็นหลักฐานและการชำระหนี้ทั้ง ๓ สัญญาผู้กู้ยืมผิดนัดหรือชำระหนี้เมื่อล่วงเลยกำหนดเวลาตามสัญญาและชำระหนี้ไม่ครบตามข้อกำหนดในสัญญา เมื่อกลุ่มใดส่งเงินครบ ๒๐,๐๐๐ บาท จึงจะออกใบเสร็จรับเงินให้ตามระเบียบนั้น ก็ไม่อาจรับฟังได้เช่นกัน เนื่องจากตามสัญญายืมเงินฯ ไม่ปรากฏข้อความใดที่ระบุให้ประธานกลุ่มเป็นตัวแทนในการทำสัญญาและชำระหนี้แทนสมาชิก แต่ระบุให้ประธานกลุ่มและสมาชิกซึ่งมีรายชื่อท้ายสัญญาเป็นผู้ยืม โดยให้ผู้ยืมส่งใช้เงินคืนครบจำนวนที่ยืมภายใน ๕ ปี รวม ๕ งวดๆ ละ ๒๐,๐๐๐ บาท และไม่ปรากฏข้อความใดในสัญญาที่ระบุว่าเมื่อชำระเงินจนครบตามที่กำหนดไว้ในสัญญาแล้ว จึงให้เจ้าหน้าที่ออกใบเสร็จรับเงินให้เป็นหลักฐานตามที่คู่กรณีกล่าวอ้าง อีกทั้งข้อเท็จจริงยัง

ปรากฏว่าผู้ยืมตามสัญญายืมเงินฯ เลขที่ ๗/๒๕๔๔ ได้ชำระหนี้ระหว่างวันที่ ๑๐ - ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ จำนวน ๗ ครั้ง รวมเป็นเงิน ๓๒,๗๒๔ บาท แต่คู่กรณีก็ไม่ได้ดำเนินการออกใบเสร็จรับเงินให้กับประธานกลุ่มหรือผู้ชำระเงินแต่อย่างใด และการผิดนัดชำระหนี้หรือการชำระหนี้เมื่อล่วงเลยกำหนดเวลาตามสัญญา ก็เป็นกรณีที่ต้องการบริหารส่วนตำบลจะต้องดำเนินการตามกฎหมาย มิใช่เหตุที่จะนำมากล่าวอ้างในการไม่ออกใบเสร็จรับเงิน

ดังนั้น การที่คู่กรณีได้รับเงินจากลูกหนี้ตามสัญญาเงินยืมเงินทุนโครงการเศรษฐกิจชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบล รวม ๑๓ ครั้ง เป็นเงิน ๖๗,๗๔๕ บาท แล้วไม่ได้ออกใบเสร็จรับเงินให้แก่ผู้ชำระเงินและได้นำเงินจำนวนดังกล่าวไปเก็บรักษาไว้กับตนเอง จนกระทั่งเจ้าหน้าที่ของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคเข้าตรวจสอบ จึงได้นำเงินส่งคืนให้กับองค์การบริหารส่วนตำบลเมื่อวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๓ และวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๓ ซึ่งการนำเงินส่งคืนดังกล่าวมิได้มีผลลบล้างความเสียหายที่เกิดขึ้นไปแล้วจากการไม่ออกใบเสร็จรับเงินแต่อย่างใด การกระทำของคู่กรณีจึงเป็นการจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๙ และเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐอันเป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๑๙ ประกอบข้อ ๒๓ วรรคหนึ่ง ต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๒

ประเด็นที่ ๒ คู่กรณีเป็นเจ้าหน้าที่มีหน้าที่เก็บรักษาเงิน ได้รับมอบเงินเพื่อเก็บรักษาแต่ไม่นำเงินเข้าฝากหรือเก็บรักษาในธนาคารหรือสถานที่ซึ่งเป็นที่เก็บรักษาเงินของหน่วยรับตรวจตามจำนวนและภายในระยะเวลาที่กฎหมายหรือระเบียบที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจกำหนด และเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐหรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า คู่กรณีดำรงตำแหน่งหัวหน้าส่วนการคลัง สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบล ที่ ๘/๒๕๔๐ ลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๔๐ จึงถือได้ว่าคู่กรณีเป็นเจ้าหน้าที่ตามคำนิยามที่กำหนดไว้ในระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๓ เมื่อระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๕ (๑๐) ได้กำหนดให้ “หัวหน้าหน่วยงานคลัง” มีหน้าที่เกี่ยวกับการเก็บรักษาเงิน ประกอบกับคู่กรณีได้รับแต่งตั้งให้เป็นกรรมการเก็บรักษาเงิน ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบล ที่ ๑/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๔๙ และเป็นประธานกรรมการเก็บรักษาเงิน ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบล ที่ ๑/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๐ จึงถือได้ว่าคู่กรณีเป็นเจ้าหน้าที่มีหน้าที่เก็บรักษาเงินตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๒๐ แล้ว

มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า คู่กรณีได้รับมอบเงินเพื่อเก็บรักษาแต่จงใจไม่นำเงินเข้าฝากหรือเก็บรักษาในธนาคารหรือสถานที่ซึ่งเป็นที่เก็บรักษาเงินของหน่วยรับตรวจตามจำนวนและภายในระยะเวลาที่กฎหมายหรือระเบียบที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจกำหนด และเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๑๑ กำหนดว่าเมื่อสิ้นเวลารับเงินให้เจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่จัดเก็บหรือรับชำระเงินนำเงินที่ได้รับพร้อมสำเนาใบเสร็จรับเงิน และเอกสารอื่นที่จัดเก็บในวันนั้นทั้งหมดส่งต่อเจ้าหน้าที่การเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อนำเงินฝากธนาคาร กรณีที่นำฝากธนาคารไม่ทันให้เก็บรักษาไว้ในตู้নিরภัย และข้อ ๒๗ กำหนดว่าเมื่อสิ้นเวลา

รับจ่ายเงินให้เจ้าหน้าที่ดำเนินการนำเงินที่ได้รับนำฝากธนาคารทั้งจำนวน หากนำฝากธนาคารไม่ทันให้นำเงินที่จะเก็บรักษาและรายงานสถานะการเงินประจำวันส่งมอบต่อคณะกรรมการเก็บรักษาเงิน

เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่า คู่กรณีได้รับชำระเงินจากลูกหนี้ตามสัญญาออมเงินทุนโครงการเศรษฐกิจชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบล ระหว่างวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๕๙ ถึงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๑ รวม ๑๓ ครั้ง เป็นเงิน ๖๗,๗๙๕ บาท คู่กรณีมีหน้าที่นำเงินที่ได้รับแต่ละครั้งนำฝากธนาคารบัญชีเงินทุนโครงการเศรษฐกิจชุมชน องค์การบริหารส่วนตำบล บัญชีที่ ๒ เลขที่บัญชี ๑๓๘-๒-xxxx-๙ แต่คู่กรณีกลับนำเงินที่ได้รับไปเก็บรักษาไว้ที่บ้านของตนเอง โดยไม่ได้นำเงินฝากธนาคารหรือส่งมอบต่อคณะกรรมการเก็บรักษาเงินแต่อย่างใด การที่คู่กรณีชี้แจงว่าคณะกรรมการเก็บรักษาเงินไม่ได้อยู่พร้อมเพรียงกัน ฎญแจตู้নিরায়ীมีชุดเดียว และที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลในตอนนั้นมีสภาพทรุดโทรม ไม่ปลอดภัย ประตุน้ำต่างชำรุดเสียหาย มีประวัติโจรผู้ร้ายจี้ดแวง และธนาคารตั้งอยู่ต่างอำเภอ (อำเภอ บ.) จึงได้นำเงินไปเก็บไว้ที่บ้านเพราะมีความปลอดภัยมากกว่านั้น เห็นว่า ยังไม่มีน้ำหนักเพียงพอที่จะรับฟังได้ เนื่องจากในขณะนั้นองค์การบริหารส่วนตำบลมีตู้নিরায়ীสำหรับเก็บรักษาเงินเพื่อความปลอดภัย และมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการเก็บรักษาเงิน หากคณะกรรมการเก็บรักษาเงินไม่อยู่หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ คู่กรณีในฐานะหัวหน้าส่วนการคลัง และในฐานะคณะกรรมการเก็บรักษาเงินก็สามารถรายงานปัญหาดังกล่าวต่อนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อพิจารณาสั่งการได้ มิใช่ให้นำเงินไปเก็บรักษาไว้ที่บ้านของตนเองโดยพลการ สำหรับกรณีที่ชี้แจงว่าธนาคารตั้งอยู่ห่างไกลจากองค์การบริหารส่วนตำบล จึงไม่สามารถนำเงินฝากธนาคารได้ทันในวันที่ได้รับเงินนั้น เห็นว่าคู่กรณีสามารถนำเงินไปฝากธนาคารในวันทำการถัดไปหรือในวันถัดจากนั้นได้หากมีเหตุผลอันสมควร

ดังนั้น การที่คู่กรณีได้รับเงินจากลูกหนี้ตามสัญญาออมเงินทุนโครงการเศรษฐกิจชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบล รวม ๑๓ ครั้ง เป็นเงิน ๖๗,๗๙๕ บาท แล้วไม่ได้นำเงินที่ได้รับฝากธนาคารภายในวันที่ได้รับเงินหรือในวันทำการถัดไป และไม่ได้ส่งมอบเงินต่อคณะกรรมการเก็บรักษาเงินเพื่อเก็บรักษาไว้ในตู้নিরায়ীขององค์การบริหารส่วนตำบล แต่กลับนำเงินไปเก็บรักษาไว้ที่บ้านของตนเอง จนกระทั่งเจ้าหน้าที่ของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคเข้าตรวจสอบ จึงได้นำเงินส่งคืนให้กับองค์การบริหารส่วนตำบล เมื่อวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๓ และวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๓ ซึ่งการนำเงินส่งคืนดังกล่าวมิได้มีผลลบล้างความเสียหายที่เกิดขึ้นไปแล้วแต่อย่างใด การกระทำของคู่กรณีจึงเป็นการจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๑๑ และข้อ ๒๗ และเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ อันเป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๒๐ ประกอบข้อ ๒๓ วรรคหนึ่ง ต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๒

ประเด็นที่ ๓ คู่กรณีเป็นเจ้าหน้าที่มีหน้าที่จัดทำบัญชีหรือเอกสารเพื่อประกอบการบันทึกบัญชีปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายหรือระเบียบที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจโดยมิชอบ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า คู่กรณีดำรงตำแหน่งหัวหน้าส่วนการคลัง สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบล ที่ ๘/๒๕๔๐ ลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๔๐ จึงถือได้ว่าคู่กรณีเป็นเจ้าหน้าที่ตามคำนิยามที่กำหนดไว้ในระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๓ เมื่อระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงินและการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๕ (๑๐) ได้กำหนดให้ “หัวหน้าหน่วยงานคลัง” มีหน้าที่เกี่ยวกับการบัญชี จึงถือได้ว่าคู่กรณี มีหน้าที่จัดทำบัญชีหรือเอกสาร

เพื่อประกอบการบันทึกบัญชี ตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๕๑ วรรคหนึ่ง แล้ว

มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า คู่กรณีจงใจปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย หรือระเบียบที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจโดยมิชอบ และเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๑๐ กำหนดว่า ให้หน่วยงานคลังบันทึกเงินที่ได้รับในสมุดเงินสด ภายในวันที่ได้รับเงินสด เช็คหรือดราฟต์ หรือตราสารอย่างอื่น นั้น โดยแสดงให้เห็นทราบว่า ได้รับเงินตามฎีกา ใบเสร็จรับเงิน หรือเอกสารอื่น เล่มใด เลขที่ใด จำนวนเท่าใด

เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่า คู่กรณีได้รับชำระเงินจากลูกหนี้ตามสัญญาออมเงินทุนโครงการเศรษฐกิจชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบล ระหว่างวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๔๙ ถึงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๑ รวม ๑๓ ครั้ง เป็นเงิน ๖๗,๗๙๕ บาท คู่กรณีมีหน้าที่บันทึกเงินที่ได้รับในสมุดเงินสดภายในวันที่ได้รับเงิน แต่คู่กรณีมิได้ดำเนินการตามที่ระเบียบกำหนดไว้แต่อย่างใด การที่คู่กรณีชี้แจงว่าเงินที่ได้รับชำระหนี้ดังกล่าวไม่เป็นไปตามสัญญาออมเงิน สมาชิกแต่ละคนชำระหนี้จำนวนไม่เท่ากันและจำนวนเงินที่ได้รับชำระหนี้ไม่ครบตามที่กำหนดไว้ในสัญญา ในขณะที่มีภารกิจที่ต้องปฏิบัติงานในส่วนการคลังและยังไม่มีเจ้าหน้าที่รับผิดชอบงานในตำแหน่ง จึงไม่ได้ตรวจสอบว่าจำนวนเงินที่ได้รับชำระหนี้ครบตามที่กำหนดในสัญญาหรือไม่ และผู้ชำระเงินแต่ละรายเป็นผู้ยืมตามสัญญาหรือไม่ จึงยังไม่ถือว่าเป็นการชำระหนี้ตามสัญญาออมเงินและเป็นสาเหตุให้ไม่ได้บันทึกบัญชีเป็นปัจจุบันนั้น เห็นว่ายังไม่พยานหลักฐานเพียงพอที่จะรับฟังได้ เนื่องจากคู่กรณีทราบดีว่าการรับเงินตามโครงการเศรษฐกิจชุมชนจะต้องถือปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม แต่คู่กรณีกลับนำเงินไปเก็บรักษาไว้ที่บ้านของตนเอง โดยไม่ได้บันทึกเงินที่ได้รับในสมุดเงินสดภายในวันที่ได้รับเงิน สำหรับกรณีที่ชี้แจงว่าในขณะนั้นเพิ่งเข้ารับราชการและทำหน้าที่ในตำแหน่งนี้เป็นครั้งแรก ไม่มีผู้ร่วมรับผิดชอบโครงการ และประการสำคัญไม่มีบุคลากรในหน่วยงานที่มีประสบการณ์ที่สามารถให้คำปรึกษาได้นั้น ก็ไม่อาจรับฟังได้เช่นกัน เนื่องจากคู่กรณีปฏิบัติงานในตำแหน่งหัวหน้าส่วนการคลัง ตั้งแต่วันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๔๐ นับจนถึงวันที่มีการรับชำระหนี้ตามสัญญาออมเงินดังกล่าวในปี ๒๕๔๙ นับเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่า ๘ ปี ถือว่ามีประสบการณ์ในการทำงานมาพอสมควร กรณีที่มีปัญหาหรือมีข้อสงสัยเกี่ยวกับการปฏิบัติงาน คู่กรณีควรสอบถามจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีการใช้จ่ายเงินประเภทเดียวกัน หรือปรึกษารื้อกับหน่วยงานที่กำลังศึกษา การที่คู่กรณีสรุปว่าเงินที่ได้รับชำระจากลูกหนี้เงินยืมซึ่งไม่ครบตามข้อกำหนดในสัญญา ยังไม่ถือว่าเป็นเงินของทางราชการและเก็บรักษาเงินดังกล่าวไว้กับตนเองเป็นระยะเวลานานไม่ต่ำกว่า ๒ - ๔ ปี โดยไม่ได้บันทึกเงินที่ได้รับในสมุดเงินสดนั้น ย่อมแสดงให้เห็นถึงเจตนาที่ไม่สุจริต

ดังนั้น การที่คู่กรณีได้รับชำระเงินจากลูกหนี้ตามสัญญาออมเงินทุนโครงการเศรษฐกิจชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบล รวม ๑๓ ครั้ง เป็นเงิน ๖๗,๗๙๕ บาท แล้วไม่ได้บันทึกเงินที่ได้รับในสมุดเงินสดภายในวันที่ได้รับเงิน และนำเงินของทางราชการจำนวนมากไปเก็บไว้กับตนเองเป็นระยะเวลานาน จึงเป็นการจงใจปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๑๐ โดยมีชอบ และเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ อันเป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๕๑ วรรคหนึ่ง ต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๓

ฉะนั้น อาศัยเหตุดังได้วินิจฉัยมาประกอบอำนาจตามความในมาตรา ๑๕ และมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบข้อ ๓๐ และข้อ ๓๓ ของระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวิธีพิจารณาความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งเป็นไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๓๐๑ วรรคสอง และมาตรา ๓๐๒ (๓) คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินจึงมีคำวินิจฉัยชี้ขาด ดังนี้

๑. การกระทำของคู่กรณีเป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๑๙ ประกอบข้อ ๒๓ วรรคหนึ่ง ต้องรับโทษปรับทางปกครอง ขั้นที่ ๒ มีโทษปรับเท่ากับเงินเดือนตั้งแต่ ๒ เดือน ถึง ๔ เดือน แต่เนื่องจากการกระทำของคู่กรณีมีพฤติการณ์เป็นการเบียดบังเงินเป็นของตนเองและเป็นการกระทำความผิดต่อเนื่องเป็นเวลานาน แม้จะปรากฏว่ามีการชดใช้เงินคืนแล้วก็ตามแต่ก็เป็นการชดใช้ภายหลังตรวจพบการกระทำความผิด จึงกำหนดโทษปรับทางปกครองในอัตราขั้นสูงสุดโดยปรับเท่ากับเงินเดือน ๔ เดือน

๒. การกระทำของคู่กรณีเป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๒๐ ประกอบข้อ ๒๓ วรรคหนึ่ง ต้องรับโทษปรับทางปกครอง ขั้นที่ ๒ มีโทษปรับเท่ากับเงินเดือนตั้งแต่ ๒ เดือน ถึง ๔ เดือน แต่เนื่องจากการกระทำของคู่กรณีมีพฤติการณ์เป็นการเบียดบังเงินเป็นของตนเองและเป็นการกระทำความผิดต่อเนื่องเป็นเวลานาน แม้จะปรากฏว่ามีการชดใช้เงินคืนแล้วก็ตามแต่ก็เป็นการชดใช้ภายหลังตรวจพบการกระทำความผิด จึงกำหนดโทษปรับทางปกครองในอัตราขั้นสูงสุดโดยปรับเท่ากับเงินเดือน ๔ เดือน

๓. การกระทำของคู่กรณีเป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๕๑ วรรคหนึ่ง ต้องรับโทษปรับทางปกครองขั้นที่ ๓ มีโทษปรับเท่ากับเงินเดือนตั้งแต่ ๕ เดือน ถึง ๘ เดือน แต่เนื่องจากการกระทำของคู่กรณีมีพฤติการณ์เป็นการเบียดบังเงินเป็นของตนเองและเป็นการกระทำความผิดต่อเนื่องเป็นเวลานาน แม้จะปรากฏว่ามีการชดใช้เงินคืนแล้วก็ตามแต่ก็เป็นการชดใช้ภายหลังตรวจพบการกระทำความผิด จึงกำหนดโทษปรับทางปกครองในอัตราขั้นสูงสุดโดยปรับเท่ากับเงินเดือน ๘ เดือน

การกระทำของคู่กรณีเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน จึงต้องรับโทษปรับทางปกครองตามระเบียบข้อที่กำหนดว่าการกระทำนั้นเป็นความผิดทุกข้อ ตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๑๓ วรรคสอง โดยให้รับโทษปรับทางปกครองเท่ากับเงินเดือนรวม ๑๖ เดือน เงินเดือนที่ได้รับขณะกระทำความผิด เดือนละ ๑๓,๔๒๐ บาท คิดเป็นค่าปรับทางปกครองทั้งสิ้น ๒๑๔,๗๒๐ บาท (สองแสนหนึ่งหมื่นสี่พันเจ็ดร้อยยี่สิบบาทถ้วน) โดยให้หน่วยงานต้นสังกัดหักเงินเดือนเพื่อชำระค่าปรับเดือนละไม่น้อยกว่า ๗,๓๕๐ บาท (เจ็ดพันสามร้อยห้าสิบบาทถ้วน) จนกว่าจะชำระค่าปรับครบถ้วน เว้นแต่เดือนสุดท้ายให้หักเงินเดือนชำระค่าปรับเท่าจำนวนที่คงเหลืออยู่

นางสาวประไพร์ อังกินันทน

รองผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน รักษาราชการแทน

ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน ผู้ใช้อำนาจหน้าที่แทน

คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน